

Mathura, Indie: 12 Października, 1996 r. Tridandisvami Śri Śrimad Bhaktivedanta Narayana Maharadża.

[Niniejszy wykład Śrila Narayana Maharadża pochodzi ze „szlachetnego rocznika”. Został on wygłoszony aby ustanowić pozycję i chwałę Śrila Prabhupady Bhaktiwedanty Swamiego Maharadży. Wykład ten nigdy wcześniej nie był publikowany.]

Istnieje różnica pomiędzy rupanuga [*Przypis końcowy 1] i raganuga [*Przypis końcowy 2]. Wszyscy, którzy pełnią służbę w tym świecie dla Śri Śri Radha-Kryszna na ścieżce raga (przywiązania w miłości), podążając śladami bhaktów-ragatmika, i ci którzy opisywani są przez Śrila Rupę Goswamiego w Śri Bhakti-rasamrta-sindhu i Śri Ujjvala-nilamani, wszyscy oni są raganuga.

Odnosi się to do tych wielbicieli, którzy mają jakiś pociąg do vraja-bhakti i w rzeczywistości podążają tym procesem aby je osiągnąć. Może tak więc być, że nie są oni rupanuga ale raganuga. Śri Jayadeva Goswami nie był rupanuga ale raganuga. Śri Bilvamangala Thakura był w rzeczywistości raganuga, a nie rupanuga. Śri Svarupa Damodara i Śri Raya Ramananda nie byli rupanuga, pomimo tego, że byli oni w bliskim towarzystwie Śrila Rupy Goswamiego. Oni są osobiście samymi Lalita Devi i Visakha devi, więc znajdują się w innej kategorii wiecznych towarzyszy Śri Śri Radhy i Krsny. Oni nie są rupanuga.

Ci, którzy podążają za Bhakti-rasamrta-sindhu Śrila Rupy Goswamiego i podążają za instrukcjami pasterzy przyjaciół Krsny (sakhas), takich jak Subala, Śridama i wszystkich innych, i którzy chcą służyć Panu Krysznie tak samo jak sakhas – nie są nazywani rupanuga. Są oni nazywani raganuga.

Lalita, Visakha i Yasoda-maiya nie są ani raganuga, ani rupanuga. Nie podążają za „anuga”. Ci, którzy są siddha, doskonałymi, wyzwolonymi towarzyszami Radhy i Kryszny i służą im we Vrindavanie, nazywani są ragatmika [*Przypis końcowy 3]. Ci, którzy chcą służyć Panu Krysznie tak jak oni, nazywani są sadhakas (praktykującymi). Tak więc raganuga to podążający za raga-marga (ścieżką raga). Jeśli ktoś podąża tą ścieżką, medytując wewnątrz w ten sposób: „Jak mogę służyć Panu Krysznie podobnie do matki Jasody lub Nanda Baba?”, taka osoba będzie nazywana raganuga a nie rupanuga. Śrila Rupa Goswami opisał chwały wszystkich tych relacji w Bhakti-rasamrta-sindhu. Mimo tego, nie są oni nazywani rupanuga.

Ci, którzy w rzeczywistości są raganuga i podążają w taki sposób, i w takim nastroju, w jakim Śri Rupa Manjari pełni służbę dla Radhy i Kryszny – ci, którzy w swojej konstytucyjnej formie są w takim samym nastroju jak Śri Rupa Manjuari, i którzy są w takim samym nastroju oraz wykonują takie same czynności w służbie oddania jak Śri Rupa Goswami podczas praktyki, tylko tacy nazywani są rupanuga.

Rupanuga jest podążaniem za sposobem Śri Rupa Manjari w jaki pełnił on służbę dla Radhy i Kryszny – będąc bardziej skłonny w kierunku Śrimati Radhiki – będąc szczęśliwym w szczęściu Śrimati Radhiki i cierpiąc tak jak Ona, kiedy Ona cierpi. Osoba, która podąża w ten sposób może być nazywana rupanuga.

Parama-pujyapada Śrila Swami Maharadża przyszedł specjalnie po to aby dać rupanuga-bhakti. Nie przyszedł on tylko po to, aby dać raganuga-bhakti, ani nie przyszedł on tylko po to, aby dać vaidhi-bhakti. On nie mógł generalnie dać rupanuga-bhakti swoim, uczniom w tamtym czasie, ponieważ większość z nich nie byłaby w stanie tego zrozumieć. Nawet teraz dokładam dużych starań i pracy abyście mogli to zrozumieć, jednak pomimo tego tylko niewielu próbuje to pojąć. Około 25 lat temu, kiedy Śrila Swami Maharadża przyjechał do Ameryki aby propagować nauki. Jak mógł otwarcie poruszać te tematy? Nie było praktycznie nikogo kwalifikowanego aby je zrozumieć – dlatego też głównie był on zaangażowany w „karczowanie dżungli pod uprawę”.

Cała sukcesja nauczycieli i uczniów naszej misji Gaudia jest rupanuga. Sampradaja Śrila Nimbarkacarya jest raganuga, od Dvaraki i od Satyabhamy i Rukmini. Jego zwolennicy nie są tacy jak Śrila Rupa Goswami. Tylko aczarjowie przychodzący w linii sukcesji od Śri Ćejtanji Mahaprabhu są rupanuga.

Śrila Swami Maharadża przyszedł aby dać to, co jest już w każdej duszy.

kṛti-sadhya bhavet sadhya-
bhava sa sadhanabhidha
nitya-siddhasya bhavasya
prakatyam hṛdi sadhyata

[„Gdy zmysły pełnią transcendentalną służbę oddania, dzięki której osiąga się miłość do Boga, nazywa się to sadhana-bhakti, czyli uregulowanym wykonywaniem służby oddania. Takie oddanie wiecznie istnieje w sercu każdej żywej istoty. Obudzenie tego wiecznego oddania jest możliwością służby oddania w praktyce”] Caitanya Caritamrita Madhya-lila 22:105

Dusza jest doskonała sama w sobie. Związek duszy z Kryszną, jego imieniem, cechami i wszystkimi jego przymiotami jest już obecny w niej. Doskonałość nie przychodzi z zewnątrz. Niefortunnie maya zakrywa ją, ale Śri Guru usuwa tę mayę a wtedy wszystko manifestuje się naturalnie.

Ta czysta prema nie przychodzi poprzez żaden wysiłek lub żadną sadhanę. To, co tam jest pojawi się na zewnątrz, nie będą to żadne nowe rzeczy. Żaden rodzaj asocjacji nie może zmienić tego, co już jest w duszy.

To, co jest w twojej duszy zmanifestuje się poprzez śrawana (słuchanie), kirtana (intonowanie) i smarana (pamiętanie). Jakkolwiek rasa jest wewnątrz duszy, taka się zmanifestuje. Jeśli jest to dasya-rasa, wtedy dasya-rasa się zmanifestuje. Jest faktem, że jeśli ktoś jest w madhurya-rasa, będzie mógł tylko trochę skosztować smaku dasya lub sakhya-rasa. To przyjdzie naturalnie – przyjdzie wtedy kiedy nasze anarthy znikną.

Czasami jest źle rozumiane to, że Śrila Swami Maharadża był tylko w sakhya-rasa i nie mógł dać madhurya-rasa. To nie jest prawdą. On przyszedł tylko po to, aby rozpowszechnić tą samą misję dla świata, która została przyniesiona przez Śrila Rupę Goswamiego.

Nie przyszedł On tylko po to aby dać vaidhi-bhakti. [*Przypis końcowy 4] My oczywiście musimy wypełniać vaidhi-bhakti, dzięki temu bhakti pokieruje wszystkim. Bhakti nie jest tylko cechą – ona nie jest nirvisesa, bezosobowa. Bhakti jest osobą. Kryszna jest kontrolowany przez prema-bhakti. Kryszna, Śrimati Radhika i wszyscy Ich towarzysze są kontrolowani przez bhakti. Bhakti może sprawić, że Radha tańczy, Kryszna tańczy, pasterki gopi tańczą oraz sama bhakti tańczy. Ona sprawia, że wszyscy tańczą.

*Przypisy końcowe:

Na temat Rupanuga:

1. To nie jest tak, że Śrila Bhaktiwedanta Swami Prabhupada odkrył coś nowego i dlatego my teraz jesteśmy Prabhupadanugas". To nie jest tak, że zwolennicy Rupy Goswamiego są Wisznuitami (Waisznawami) Rupanuga a zwolennicy Śrila Prabhupady są Prabhupadanuga. Wszyscy nasi aczarjowie mówią nam abyśmy podążali za Waisznawami Rupanuga – ale kto jest Rupanuga?

Śri Czaitania Mahaprabhu najpierw natchnął serce Śrila Rupy Goswamiego całą duchową wiedzą, jak również napełnił je całą wiedzą Wed, Upaniszadów i wszystkich innych pism. Dzięki łasce Pana, Śrila Rupa Goswami znał Jego serce.

sri-caitanya-mano-'bhistam sthapitam yena bhu-tale
svayam rupah kada mahyam
dadati sva-padantikam

[O, kiedy Śrila Rupa Goswami Prabhupada, który ustanowił w tym materialnym świecie misję mającą spełnić życzenie Pana Ćejtanji, da mi schronienie u swych lotosowych stóp?]

Dzięki łasce Śri Ćejtanji Mahaprabhu, Śrila Rupa Goswami zmanifestował, napisał tak wiele książek, takich jak Śri Bhakti-rasamrta-sindhu, Śri Ujjvala-nilamani i Śri Upadesamrta. Wyjaśnił On wszystko na temat vraja-bhakti w Śri Ujjvala-nilamani i Śri Bhakti-rasamrta-sindhu. Napisał On Śri Ujjvala-nilamani specjalnie po to, aby obdarować vraja-premą i vraja-bhakti. Wyjaśnił on w Bhakti-rasamrta-sindhu, że bhakti może być doświadczane w pięciu nastrojach oraz w pięciu rodzajach służby: santa, dasya, sakhya, vatsalya i madhurya. Nastrój Vrajabasi we vraja-bhakti, szczególnie nastrój gopi jest madhurya-rasa we vraja-bhakti a szczególnie nastrój Śrimati Radhiki jest najwyższym symbolem vraja-bhakti.

Śrila Rupa Goswami wyjaśnił: „Istnieją dwa procesy praktykowania służby oddania. Pierwszy to uregulowana służba oddania a drugi to spontaniczna służba oddania.” (Ćejtanja-caritamrta Madhya-lila 22.108) Ci, którzy podążają ścieżką raganuga w dowolnej rasa, innej niż manjari-bhava w madhurya-rasa są rupanuga – ale nie w pełni, raczej częściowo, częściowo. W rzeczywistości może być powiedziane, że oni nie są rupanuga. (Wykład Śrila Narayana Maharaja z 18 maja 2004 r; Badger, Kalifornia)

2. „W konsekwencji zawsze prosimy członków Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny (ISKCON), aby publikowali tak dużo książek jak to tylko możliwe i aby dystrybuowali je

wszędzie na całym świecie. Dzięki temu, podążając śladami Śrila Rupy Goswamiego, można zostać wielbicielem rupanuga.” (Wyjaśnienie do wersetu Śri Ćejtanja-caritamrta Madhya-lila 19.132)

3. „My Gaudia Wisznuici (Waisznawowie) jesteśmy znani jako Rupanuga. Rupanuga znaczy – zwolennicy Rupy Goswamiego. Czemu powinniśmy stać się zwolennikami Rupy Goswamiego? Ponieważ sri-caitanya-mano 'bhistam sthapitam yena bhū-tale. Chciał on ustanowić misję Pana Ćejtanji Mahaprabhu.” (Śrimad-Bhagavatam 5.5.2, Hyderabad, 13 kwietnia, 1975 r.)

4. „Rupa Gosvami i Sanatana Gosvami są najbardziej wzniosłymi sługami Śrimati Radharani i Pana Śri Caitanyi Mahaprabhu. Ci, którzy oddani są ich służbie, nazywani są bhaktami rupanuga.” (Znaczenie do wersetu, Śri Ćejtanja-caritamrta Madhya-lila 8.246)

5. Do puki nie zostaniesz rupanuga, nie będziesz mógł zrozumieć filozofii Gaudia.” (Vrindavan, wykład z października 1972 r.)

Na temat Raganuga-bhakti:

1. „Trzeba służyć Krysni zgodnie z tymi regulującymi zasadami, ale jeśli ktoś rozwija spontaniczną miłość do Krsny, tak jak jest ona przedstawiona w czynnościach osób żyjących we Vrajabhumi, wówczas osiąga on platformę raganuga-bhakti. Kto rozwinął tę spontaniczną miłość, może wznieść się na platformę, którą rozkoszują się mieszkańcy Vrajabhumi. We Vrajabhumi nie ma regulujących zasad służenia Krysni. Wszystko spełnia się raczej ze spontanicznej, naturalnej miłości do Krsny.” (Znaczenie do wersetu, Śri Ćejtanja-caritamrta, Madhya 8.221)

2. „Służbę oddania w spontanicznej miłości żywo ukazują mieszkańcy Vrndavany. Służba oddania, która zgodna jest z ich służbą oddania, nazywana jest raganuga bhakti, czyli służbą oddania podążającą tą samą ścieżką, co spontaniczna służba oddania.” (Śri Ćejtanja-caritamrta, Madhya 22.154)

Na temat Ragatmika:

1. "Oryginalni mieszkańcy Vrndavany są spontanicznie przywiązani do Krsny w służbie oddania. Nic nie może się równać takiej spontanicznej służbie oddania, nazywanej ragatmika bhakti. Gdy wielbiciel podąża śladami bhaktów z Vrndavany, jego służba oddania nazywa się raganuga bhakti.” (Śri Ćejtanja-caritamrta, Madhya 22.149)

2. „Gdy ktoś przywiązuje się do Najwyższej Osoby Boga, jego naturalna tendencja do kochania jest całkowicie pochłonięta myślami o Panu. To nazywane jest transcendentnym przywiązaniem, a służba oddania zgodna z tym przywiązaniem nazywa się ragatmiką, czyli spontaniczną służbą oddania.” (Śri Caitanya-caritamrta, Madhya 22.150)

"Ci, którzy nie osiągnęli platformy spontanicznego oddania w służbie oddania, pełnią służbę oddania pod kierownictwem bona fide mistrza duchowego, zgodnie z zasadami regulującymi wspomnianymi w pismach objawionych. Według pism objawionych, tego rodzaju służba

oddania nazywa się vaidhi bhakti.” (Śri Ćejtanja-caritamṛta, Madhya 22.109)

Redaktorscy doradcy: Śripad Madhava Maharadża i Sripad Brajanatha dasa Spisała:
Vasanti dasi

Redaktor: Syamarani dasi